

NÉZZ SZEMBE AZ „ÓRIÁSAIDDAL”!

5Mózes 9,1-3.

1. ÉLETÜNK „ÓRIÁSAI”

Sok minden nőheti ki magát az életünkben, ami azután olyan *óriássá* lehet, ami azután lépten-nyomon megkeseríti, megnehezíti az életünket. Ilyen óriások lehetnek az életünkben a mélységeink, a félelmeink, a haragunk, a magányunk, a bűneink, a kísértéseink, a természetünk, a büszkeségünk stb. Volt úgy, hogy összeszedtük minden erőnket, és próbáltuk legyőzni őket, de akárhányszor próbálkoztunk, vesztesen kerültünk ki az ellenük folytatott küzdelmekből. Mára ezek az „óriások” úgy tornyosulnak előttünk, mint amik legyőzhetetlenek, amikkel szemben esélytelenek vagyunk.

Ma egy olyan sorozatot kezdünk el, amiben csupa olyan bibliai történettel fogunk foglalkozni, amiben a bibliai szereplők találkoznak életünk „óriásaival”. S remélem, a sorozat egyes prédikációi segítenek majd abban, hogy ahogyan ők is, mi is merjünk szembenézni ezekkel a legyőzhetetlennek tűnő óriásokkal. Mert annyit előre elárulhatok: ők sem és mi sem önmagunkban vagyunk erősek! Életünk óriásai felett csak Istennel győzhetünk, aki mindenkor és minden helyzetben így bátorít bennünket: **„Szolgám vagy! Kiválasztottalak, nem vetlek el téged! Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak.”** Ézs. 41,10.

2. IZRAEL „ÓRIÁSAI”

Mai történetünkben Izráel népe az Ígéret földjének a határán áll. Mózes, aki 40 éven át vezette őket a pusztában, engedetlensége miatt nem mehet be velünk Kánaán földjére. A nép új vezetőt kap: Józsuét. De Mózes még egyszer utoljára maga köré gyűjti a népet, és beszédet intéz hozzájuk. Isten öreg szolgája nem árul zsákba macskát, nem szépítgeti a helyzetet, nem akarja Izráelt hamis biztonságba ringatni, Nyíltan és egyenes beszél, kendőzetlenül szembesíti a népet a valósággal: **„Halld meg, Izráel! A mai napon átkelsz a Jordánon, hogy bemenj és elfoglald nálad nagyobb és erősebb népek birtokát, nagy városokat égbe nyúló erődítményekkel; nagy és szálas népét, az anákiakét, akiket magad is ismeresz, és akikről ezt hallottad: Ki állhatna meg Anák fiai előtt?”**

Íme, Izráel óriásai: a nagyobb és erősebb népek, kőfallal megerősített városerődítményeikkel, nagy és szálas katonáikkal, mint pl. az anákok. Az „anákok”, nem voltak mitológiai értelemben „óriások”. Ne képzeljünk magunk elé dinoszaurusz

méretű gigantikus embereket. Ők egy olyan törzs tagjai voltak, akiket nagyon magas termetük és roppant erejük emelt ki az ókori népek közül. Nem véletlenül nevezték őket: a „szörnyű embereknek” vagy a „rettegetteknek”. Ezek az „óriások” Kánaán déli részét lakták, és Izráel először akkor találkozott velük, amikor a Mózes által küldött 12 kém felderítette a meghódítandó Kánaán vidékét. Talán akkor terjedt el Isten népe között a Mózes által is idézett mondás: **„Ki állhatna meg Anák fiai előtt?”**

S ebben az elterjedt mondásban kimondatlanul is benne volt a válasz: *senki sem állhat meg ilyen erős és félelmetes katonák előtt.* S mondjuk ki, **reális** is volt ez a válasz! Gondoljunk bele az erőviszonyokba! Izráel, mint egy nomád, vándorló népként érkezett meg Kánaán határára, akik az állattenyésztéshez és a pásztorkodáshoz értettek. Kánaán földjét pedig náluknál nagyobb és erősebb népek lakták, akik kőfallal megerősített városerődítményekben éltek, amiket harcra és városvédelemre kiképzett, erős, félelmetes és jól felszerelt hadseregekkel védtek. Izráel és Kánaán népei úgy álltak egymással szemben, mint ahogyan a szinte gyermek Dávid állhatott, a rá méretekké nagyobb, lötyögő páncéljával, kezében a csúzlival és a kavicsokkal, a képzett katona gáti Góliáttal szemben, aki történetesen éppen a már említett anákok leszármazottja volt!

Izráel valós fenyegetéssel nézett szembe Kánaán határán? Igen! Emberileg volt esélye annak, hogy győzni fog? Nem!

3. VALÓS FENYEGETÉSEINK

Ahogyan Izráel számára valós fenyegetést jelentettek Kánaán óriásai, úgy a mi életünk óriásai is olyan fenyegetést jelentenek, amelyekkel szemben sokszor esélytelennek látszunk. Persze vannak olyan „óriásaink”, amelyeket mi gondolunk túl, mi látjuk legyőzhetetlennek őket. De igenis vannak olyanok, amik valós fenyegetést jelentenek! Egy-egy visszatérő bűnünk, amin évek óta képtelenek vagyunk felülkerekedni. Egy-egy vágyunk, ami pont ott érint meg, ahol nem tudunk neki ellenállni. Egy-egy félelmünk, amikor nagyon is valós és nálunknál nagyobb erővel találjuk magunkat szembe, és mi maradék erőnkkel, de védtelenül, kiszolgáltatottan vergődünk ellene tehetetlenül.

Nem kérdés az, hogy vannak valós fenyegetései az életünknek, hogy igenis vannak az életünknek olyan óriásai, amikkel szemben, akárcsak Izráelnek Kánaán népeivel szemben, emberileg nézve esélyünk sincs a győzelemre.

4. NÉZZ SZEMBE AZ ÓRIÁSODDAL!

A kérdés inkább az, hogy: *mit teszel olyankor, amikor szemben állsz a te óriásoddal, ami félelmetesen tornyosul az életed fölét?* Úgy teszel, mintha nem létezne?

Nem veszel róla tudomást? Majd megoldódik a dolog valahogy? Netán elmenekülsz, hátha elég messzire tudsz futni előle? Vagy inkább megadod magad neki, hiszen úgyszólván esélyed vele szemben?

Ha valamiről nem veszel tudomást, attól az a dolog még létezik. Dávid, amikor odaállt Góliát elé, megtehetett volna azt, hogy levegőnek nézi? Izráel „bemasírozhatott” volna úgy Kánaán földjére, hogy nem törődik az ott élő nagyobb és erősebb népekkel? A fenyegetés attól nem múlik el, hogyha úgy teszünk, mintha nem lenne valóságos!

El is menekülhetsz a fenyegetés elől, de vajon lehet állandóan menekülni valami elől? S mennyi mindent elveszít menekülés közben az ember! Ráadásul az óriásaink mindig utánunk jönnek, és előbb-utóbb újra ott találjuk magunkat velük szemben. Izráel visszafordulhatott volna az Ígéret földjének határáról, de akkor éppen azt veszítette volna el, amit azon a földön Isten készített el a számunkra! Tovább vándorolhattak volna igazi otthon és haza nélkül, míg egy napon felőrölte volna őket ez a menekülés.

Meg is adhatod magad a fenyegetésnek, és élhetsz egy életen át annak rabszolgájaként. Izráel is megtehetette volna, hogy feltartott kezekkel a kánaániak jóindulatára bízta magát, és élhetett volna az Ígéret földjén is úgy, mint Egyiptomban. Így lett volna a szép új világ, az Ígéret földje is a rabszolgaság házává, akárcsak Egyiptom. Csöbörből-vödörbe, szolgaságból-szolgaságba.

Vagy ezek helyett szembenézhetsz az óriásaiddal, életed valós fenyegetéseivel. Akárcsak Dávid, aki nem elfutott a gáti Góliát elől, hanem inkább bátran elé állt! Honnan vette a bátorságot Dávid? Miből meríthetünk mi bátorságot életünk óriásaival szemben, amikor emberileg nézve éppen ennek vagyunk a híján?

5. EMLÉKEZZ ÉS BÍZD RÁ MAGAD!

Mit is mond Mózes a népnek? Azzal fejezi be mondandóját, hogy: **„Ki állhatna meg Anák fiai előtt?”** Nem! A kérdés a nép szívében és fejében élt, az a gondolat bénította meg őket, hogy esélytelenek, és az a veszély fenyegette Izráelt, hogy az Ígéret földje, az igazi otthon, az igazi haza csak szép ígéret marad! Egy beteljesületlen álom, mert az óriások legyőzhetetlenek!

Mózes számára nem volt kérdéses a győzelem. Nem azért, mert elbogatellizálta volna népe kudarcától való félelmét, és nem látta volna valós fenyegetésként azt, ami népét Kánaán földjén várta! Hanem azért, mert ő emlékezett valamire, és bízott abban az igazságban, amire emlékezett! Hogyan is folytatta Mózes? **„Tudd meg azért ma, hogy Istened, az Úr vonul előtted mint emésztő tűz: ő pusztítja el, ő alázza meg őket előtted, te pedig kiűzöd és hamarosan kipusztítod őket, ahogyan**

megígérte neked az Úr. „*Tudd meg...*”, vagy ahogyan az angol fordítás mondja: „*Biztos lehetsz benne...*” De mit is, miben is? Négy dologra emlékeztetve biztatja népét Mózes Kánaán óriásaival való szembenézésre!

1. Izráel nem egyedül néz szembe azzal, ami az Ígéret földjén várja. **„Istened, az Úr vonul előtted mint emésztő tűz...”**

2. Nem az ő erejük, ügyességük, leleményességük ad nekik győzelmet. „...**ő** (ti. Isten) **pusztítja el, ő alázza meg őket előtted...**”

3. Ha Isten erejére támaszkodnak, akik legyőzik a rájuk váró fenyegetést. „...**te pedig kiűzöd és hamarosan kipusztítod őket...**”

4. Miért lehetnek előre biztosak a győzelemben? Mert Isten előre megígérte nekik azt! „...**ahogyan megígérte neked az Úr.**” Isten pedig sem a múltban, sem a jövőben sem hagyta cserben azokat, akik rábízta magukat!

Amikor szembenézünk életünk óriásaival, akkor mi is így indulhatunk az ellenük folyó küzdelemben, hogy Isten lőttünk jár és nem egyedül indulunk csatába. Az Ő ereje ad győzelmet nekünk is valós fenyegetettségeink fölött. Ha bízunk Benne, akkor győzelmet arathatunk, és Isten azt ígéri, megsegít és megtart a harcban.

Hogyan is biztat bennünket Isten: **„Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.”** ^{Zsolt. 50,15.} *Mit tanácsol ez a zsoltárvers?*

(1) Engedd Istent magad elé az óriásaid elleni harcban! (2) Ne feledd, hogy az óriásaid nem elég nagyok a te Isteneddel szemben, legyőzésük neked lehet lehetetlen, de Neki csak egy könnyed ujjgyakorlat! (3) Óriásaid legyőzésében Isten újra megmutatja neked az Ő végtelen dicsőségét, hogy ezáltal is bátorítson és erőt adjon életed valós fenyegetéseivel szemben!